APRILO 2024

Tagmaksimoj el la libro "La Voko de la arboj" (O CHAMADO DAS ÁRVORES), de Dorothy Maclean; Eldonejo Irdin

Dimanĉo	Lundo	Mardo	Merkredo	Ĵaŭdo	Vendredo	Sabato
	1 Vi ĉiam turniĝu senkulpece al la Amo, al la Amo kiu amas ĉion.	**2** Kvankam aparta specio de arbo povas vekigi amon en vi, ĝi estas nekapabla preni tiun amon por ĝi mem.	**3** Neniu parto de la kreitaĵaro devus esti malestimita.	**4** Kiam via konscio ekspansiiĝos, via vivo estos tute alia – libera, sen katenoj kaj universala.	**5** Kontinueco de konscio estas paco.	**6** Elektu ami tion kion vi faras, ami tian kiu vi estas, ami viajn kunhomojn.
7 Fakte estas malfacile scii kie ni komencas kaj kie finiĝas la Unuo, kiu nin kreis.	**8** Kiam vi rekonos vian Fonton grandan kaj silentan, kiu estas la sama de ĉiuj aliaj, tiam ĉio alĝustigos.	**9** Ĉiu el ni kontribuas kun sia parto por la perfekteco.	**10** Kune ni povas kovri ĉi tiun Teron de la perfekteco planita de ĝia Kreinto.	**11** En la Tuteco de l' Vivo vi trovos la Unuon, kiu neniam forestas kaj Lin laŭdos por eterne.	**12** Estas bona ke vi sentu, kun pli granda klareco, la funkcion de la grandaj plenkreskaj arboj kiel energikonduktiloj.	**13** Dio estas la konscio mem.
14 Ekzistas perfekteco; akordiĝu kun ĝi, enportu ĝin en viajn vivojn.	**15** Ĉio estas unu, ĉio interagas.	**16** Ni ĉiuj estas kiaj ni estas ĉar la Kreinto de ĉio faris nin tiel.	**17** En etoso de laŭdo kaj dankemo nia vera imago floras.	**18** Kio gravas se la floro estas provizora? La vivo daŭras, kaj senŝanĝa florado povus fariĝi enuiga.	**19** Granda arbo estas familio, hejmo, lando malkovrinda, loko de beleco.	**20** Kie ajn io ekzistas, Dio estas – ne parto de Dio, sed Dio, nedividebla.
21 Ni povas ami kune kaj esti liberaj kune, ĉar kvankam ni estas arbo kaj homo, ni estas multe pli.	**22** La ŝablono kaj manifestiĝo de siringo estas belaj; la ŝablono kaj manifestiĝo de homo, eĉ pli.	**23** Amo estas firma realo, kiu kreas ponton tra kiu oni povas pasi.	**24** Ekvilibro estas granda liberigo, estas flui kun ĉiu momento, sen rezisto, estas sinteno doni kaj ricevi kaj alĝustigi.	**25** En la tutaĵo de la Kreitaĵaro, la estoj servas unu la aliajn kaj kompletiĝas.	**26** La naturo ofertas sian abundon laŭmezure la homo obeas la universan leĝon.	**27** Ni povas tre facile vibri unuvoĉe, ĉar ni havas multan komunaĵon, ĉar ni venas de la sama Fonto.
28 Malfermiĝu al eblaĵoj kaj agu kiel viaj animoj indikas; ne kovru la Teron de prizorgo.	**29** La arideco de la dezerto aŭ de la Arkto igas la homon sin limigi al tio kio estas esenca, kaj la spirito estas la esencaĵo de ĉiuj aferoj.	**30** El silento de arbo ni povas lerni konekti kun nia propra silento, kiu estas forto viva kaj kreanta.				